

Sreda, 6. julij 2005

40. poziva Komisijo in turško vlado, da nadaljujeta z uvedbo in podpiranjem projektov dela za ženske in njihovega zaposlovanja, vključno s projekti, ki so jih uvedle NVO, ter poziva turško vlado k izvajanju nacionalnih akcijskih načrtov v zvezi z ženskami in zaposlovanjem, kar je v skladu s prakso v državah članicah;
41. poziva sindikate in druge socialne partnerje v Evropski uniji in Turčiji, da sodelujejo pri povečanju udeležbe žensk v turški delovni sili in na mestih odločanja v različnih sektorjih trga delovne sile;
42. poudarja, da ima namen natančno spremljati položaj žensk v Turčiji, letno poročati o tem prek Odbora za pravice žensk in enakost spolov ter naroči Komisiji, naj ravna enako;
43. poziva Komisijo, da v svojem prvem poročilu Evropskemu svetu v decembru 2005 v zvezi s hitrostjo reform — ki bo določala tudi postopek pogajanj — sistematično in izčrpno zajame napredek, ki bo do tistega trenutka dosežen pri spreminjanju in izvajanju zakonodaje za spodbujanje pravic žensk;
44. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, generalnemu sekretarju Sveta Evrope ter turški vladi in parlamentu.

P6_TA(2005)0288

EU in Irak — Okvir za udejstvovanje**Resolucija Evropskega parlamenta o Evropski uniji in Iraku — Okvir za udejstvovanje (2004/2168(INI))**

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o Evropski uniji in Iraku — Okvir za udejstvovanje KOM(2004)0417,
- ob upoštevanju skupnega pisma Sveta Evropske unije in Evropske komisije o Iraku: Srednjeročna strategija EU, D(2004)10111, z dne 9. junija 2004,
- ob upoštevanju dokumenta Komisije z naslovom Komisija o Iraku — Program pomoči 2005, PE/2005/401,
- ob upoštevanju obvestila Sveta Evropske unije o integrirani misiji Evropske unije na področju pravne države v Iraku, 6405/3/05 — REV 3, z dne 21. februarja 2005,
- ob upoštevanju sklepov sej Evropskega sveta v Bruslju (17. februar 2003) in Solunu (19. in 20. junij 2003) ter izjave grškega predsedstva (Atene, 16. aprila 2003),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje odnose z dne 25. aprila 2005,
- ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta OZN 1483 (2003), 1500 (2003), 1511 (2003) in 1546 (2004),
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij z dne 16. maja 2002 o razmerah v Iraku enajst let po Zalivski vojni⁽¹⁾, 30. januarja 2003⁽²⁾ in 16. septembra 2004⁽³⁾ o razmerah v Iraku, svojega priporočila Svetu z dne 24. septembra 2003 o razmerah v Iraku⁽⁴⁾ in Sklepa 2004/155/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2003 o uporabi instrumenta prilagodljivosti za obnovo Iraka v skladu s točko 24 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 6. maja 1999⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ UL C 180 E, 31.7.2003, str. 499.

⁽²⁾ UL C 39 E, 13.2.2004, str. 67.

⁽³⁾ UL C 140 E, 9.6.2005, str. 157.

⁽⁴⁾ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 226.

⁽⁵⁾ UL L 54, 23. 2.2004, str. 1.

Sreda, 6. julij 2005

- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenj Odbora za razvoj ter Odbora za mednarodno trgovino (A6-0198/2005),
- A. ker je izbruh vojne v Iraku nesrečno nadomestil politično rešitev, ki naj bi težila k pospeševanju političnih sprememb in demokratizacije v tej državi,
- B. ker se je spopad končal tako z globoko razdeljenostjo v mednarodni skupnosti,
- C. ker vojna v Iraku, njeni različni vidiki in posledice, ostajajo občutljivo vprašanje za javno mnenje in vlade v Evropi Združenih državah;
- D. ker je sprejetje jasnejših pravil za omejevanje sile v mednarodnih odnosih, za boj proti terorizmu in za preprečevanje širjenja orožja za množično uničevanje v bistvenem interesu mednarodne skupnosti,
- E. ker je Parlament združen v želji po hitri in celoviti rešitvi več težav, ki v Iraku še vedno obstajajo,
- F. ker so več let trajajoče diktaturo in zatiranje ljudi, mednarodne sankcije in vojna povzročili sesutje vseh družbenih in političnih struktur v Iraku, za seboj zapustili stanje anarhije in nezadostne varnosti,
- G. ker so bili v zadnjih mesecih stalno prisotni: nezadostna varnost, teroristična dejanja, ugrabitve civilistov, vključno z novinarji, in kršitve človekovih pravic, kar je imelo poseben vpliv na vsakodnevna življenja običajnih Irčanov,
- H. ker EU v času volitev januarja 2005 ni poslala svojih opazovalcev volitev, da bi bili priča dogodkom na kraju samem, čeprav je sama igrala pomembno vlogo pri pomoči in financiranju njihovih priprav,
- I. ker se na proces obnove ne sme gledati zgolj kot na mehanski proces, omejen na ponovno vzpostavitev infrastrukture, temveč kot rezultat vseobsegajoče politične strategije, ki vključuje ekonomske, družbene in kulturne spremembe, ki temeljijo na polnem spoštovanju pravne države, človekovih pravic in pravic manjšin,
- J. ker parametri, ki jih je treba upoštevati pri strategiji obnove vključujejo zunanje in mednarodne dejavnike, domače dejavnike ter prispevke nevladnega sektorja,
- K. ker so diktatura Sadama Huseina, kršitve človekovih pravic, zatiranje Irčanov in vojna popolnoma razdejali iraško družbo in družbeno življenje, ki se morata zato nujno preoblikovati v vseh pogledih in s strategijo določanja prednostnih nalog s strani iraških organov, s pomočjo Združenih narodov in mednarodne skupnosti,
- L. ob upoštevanju množične udeležbe Irčanov na prvih demokratičnih volitvah v državi, oblikovanja demokratične vlade v Iraku, izvolitve predsednika in začetka priprave nove ustave,
- M. ker Program pomoči EU 2005 jamči za skupni znesek proračunske dodelitve sredstev 200 milijonov EUR in opredeljuje potrebe, ki jih odraža Nacionalna razvojna strategija (2005-2007), ki jo je razvila prehodna iraška vlada,
- N. ker mora EU tesno sodelovati z Združenimi narodi, ki imajo prevladujočo vlogo v obnovi države, in z drugimi mednarodnimi organizacijami,
- O. ker je EU so-gostila mednarodno konferenco o Iraku, ki je potekala 22. junija 2005 v Bruslju,

Sreda, 6. julij 2005

1. meni, da se je treba od preteklih dogodkov pomakniti naprej in se zazreti v prihodnost; je močno užaloščen zaradi smrti tisoče civilistov in tujih vojakov, ki naj bi po ocenah izgubili življenje od začetka invazije, in števila mrtvih, ki se vsak mesec povečuje; izraža veliko zaskrbljenost nad vedno slabšimi varnostnimi razmerami v Iraku po razglasitvi konca bojnih operacij 1. maja 2003; izraža upanje, da bodo izkušnje, pridobljene v vojni v Iraku, v prihodnje vodile k bolj večstranskemu, demokratičnemu in ciljno usmerjenemu obvladovanju sporov v svetu;
2. opozarja na sklepne ugotovitve Evropskega sveta junija 2003; opozarja na resolucijo Varnostnega sveta OZN 1483 (2003), opozarja na resolucijo Varnostnega sveta OZN 1546 (2004) ki dokazuje obstoj novega duha sodelovanja znotraj mednarodne skupnosti in zagotavljajo podlago za učinkovito mednarodno podporo politični tranziciji v Iraku in oživitvi njegove politične oblasti in suverenosti, ter sprave Iračanov pod vodstvom OZN in z jasnim časovnim razporedom;
3. meni, da bi moral padec režima Sadama Huseina za Iračane tlakovati pot k mirni, varni in demokratični prihodnosti; česar več desetletij niso bili deležni zaradi omejevalne politike tega režima, poudarja, da sta varnost in stabilnost v Iraku ter v regiji najnujnejši izziv, s katerim se sooča mednarodna skupnost, ker sta poglavitni predpogoj za razvoj živahnega in prostovoljnega državljanskega duha med državljani Iraka; izraža zaskrbljenost nad sedanjimi negotovimi razmerami, ki so rezultat naraščajočega števila terorističnih dejanj in drugih kaznivih dejanj zoper tuje vojaške enote; meni da ima mednarodna skupnost moralno in politično dolžnost, da posreduje;
4. poudarja, da je izjemno pomembno najti politično rešitev s ciljem vsenarodnega konsenza, kot so pojasnili udeleženci mednarodne konference v podporo Iraku v Bruslju, dne 22. junija 2005, zato da se konča neprestana negotovost, ki trenutno vlada, in izvedejo obveznosti v zvezi s političnim procesom, ki ga določa resolucija 1546 Varnostnega sveta OZN;
5. v zvezi s tem ponovno opozarja na pomen boja proti nekaznovanju in spodbujanja nacionalne sprave ter potrebe po sojenju vsem tistim, ki so odgovorni za hude kršitve človekovih pravic v državi; obsoja kršitve pravic zapornikov v zaporu Abu Ghraib in ustreznih ženevskih konvencij;
6. izraža zaskrbljenost nad podatki o ugrabitvah in prisiljenih izginotjih številnih iraških državljanov in tujcev v Iraku; poziva, da se ta izginotja razjasni, kot v primeru Abdula Jafarja Al-Kubaysija, bivšega političnega begunca v Franciji, ter poziva k njihovi takojšnji osvoboditvi;

Volitve v prehodno iraško skupščino januarja 2005

7. znova potrjuje svoje prepričanje, da so bile volitve v prehodno iraško skupščino prvi korak, ki je bil potreben na poti k mirni politični tranziciji v državi in da so volivci z volitvami dobili občutek, da so sami gospodarji svoje politične prihodnosti, čeprav same volitve samodejno ne vodijo v demokracijo; demokracija pomeni upoštevanje volje ljudi prek predstavniške oblasti, ki jo izvolijo ljudje;
8. pozdravlja dejstvo, da so bile prve volitve, kljub težkim razmeram zaradi nezadostne varnosti in nasilja v mnogih delih države, izvedene ob predvidenem dnevu in da je celoten rezultat velik dosežek, ki je pokazal voljo in odločnost Iračanov po odločanju o lastni neodvisni prihodnosti z demokratičnimi sredstvi; poudarja, da je varnost bistvenega pomena za vzpostavitev demokratičnega procesa; ugotavlja, da se velik del sunitske manjšine ni udeležil volitev ter da je bila pripadnikom drugih manjšin, kot na primer Asircem in Turkmenom, preprečena udeležba na volitvah; poziva iraške oblasti, da na prihajajočih volitvah zagotovijo udeležbo pripadnikom manjšin; v novi ustavi poziva tudi k priznanju etičnih, nacionalnih, verskih in lastninskih pravic Asircev, kakor tudi njihove pravice, da tvorijo sestavni del novega Iraka;
9. priznava uradno objavljeni izid volitev in vnovič opozarja, da volitev na noben način ne gre jemati za cilj, namenjen samemu sebi; poziva iraški parlament in novo vlado, da sprejmeta odprt in konstruktiven pristop, usmerjen k skupnem političnem projektu za državo, pri katerem naj bi sodelovali vsi deli iraške družbe, kar bi državi končno pomagalo premagati delitev institucionalne strukture po etničnih mejah; pozdravlja povabilo in odobritev parlamenta več sunitov kot članov nove zakonite vlade; pozdravlja dejstvo,

Sreda, 6. julij 2005

da je 31 % izvoljenih v prehodno iraško skupščino žensk; ugotavlja, da je nov iraški parlament izvolil svojega predsednika in izraža goreče upanje, da se bo parlament od sedaj naprej lahko redno sestajal; meni, da mora biti glavna naloga novega parlamenta in nove vlade okrepiti demokracijo in pravno državo za sestavo nove ustave;

10. pozdravlja oblikovanječasne iraške vlade in zavezanost ministrskega predsednika za zagotovitev polnega sodelovanja sunitških ministrov;

11. poziva sosednje države, da ne posegajo v notranje zadeve Iraka in spoštujejo njegovo neodvisnost, suverenost in ozemeljsko celovitost ter željo Iračanov, da si z lastnimi prizadevanji zgradijo ustavni in politični sistem države;

12. poudarja, da je za mednarodno skupnost zelo pomembno, da spremlja politične spremembe in iraškim oblastem pomaga pri pripravi na referendum o ustavi in na splošne volitve, predvidene za 15. december 2005; poziva EU k resni zavezanosti glede teh dogodkov, tako da v soglasju z iraškimi oblastmi pošilja verodostojno število opazovalcev EU, da bodo pričeli dogodkov na kraju samem, v okviru polnopravne opazovalne misije EU na volitvah, okrepljene z delegacijo opazovalcev Evropskega parlamenta, in ki bo sledila pomembnemu prizadevanju za financiranje potrebne pomoči pri volitvah;

13. poudarja, da je Unija odgovorna za pospeševanje in spodbujanje dejavnosti demokratičnih organizacij v iraški civilni družbi, kar je bistvenega pomena za spodbujanje razvoja novega demokratičnega Iraka; poziva Komisijo, da v prihodnje podpre programe, ki bodo demokratičnim organizacijam v iraški civilni družbi omogočili, da podprejo pravno državo in temeljne človekove pravice Iračanov;

Vzpostavitev varnosti in pot k obnovi

14. poudarja, da je vzpostavitev zadovoljivega in zanesljivega sociopolitičnega ozračja odvisna od izpolnjevanja sledečih predpogojev:

- a) spoštovanja mednarodne zakonitosti in skladnost z ustreznimi mednarodnimi sporazumi o človekovih pravicah, da bi tako naredili konec kršenju človekovih pravic,
- b) podpiranja iraških oblasti ter sodelovanja z njimi na podlagi mandata OZN,
- c) prepričati iraško ljudstvo, da sodeluje pri obnovi svoje lastne, suverene, združene in neodvisne države,
- d) obsodbe vseh vrst terorističnih in nasilnih dejanj zoper iraško civilno prebivalstvo in mednarodne sile v Iraku,
- e) podpiranja aktivnega dela EU z iraškimi oblastmi v boju proti terorizmu;

15. poudarja, da je v državi, ki so jo več kot dve desetletji neprestano pustošile vojne in sankcije, zagotovitev dostopa do ključnih storitev vsem Iračanom, kot so osnovno zdravstveno varstvo in izobraževanje, čista pitna voda in primerne sanitarne storitve, bistvenega pomena za ponovno stabilnost; poziva EU, da svoje obsežno znanje in sredstva usmeri na delo z iraškimi oblastmi in mednarodno skupnostjo donatorjev ter da se tako omogoči zagotavljanje teh storitev, ki so ključnega pomena;

16. zahteva, da EU in njene države članice izkoristijo to priložnost za sprožitev nove resolucije Varnostnega sveta OZN o Iraku, da bi ocenili razmere, izboljšali proces politične stabilizacije ter

- a) opredelili zagotovila, ki OZN podeljujejo vodilno vlogo ter jo obvezujejo k večji zavezanosti,
- b) zagotovili oceno razmer na področju sprejemanja odločitev ter tuje vojaške sile v Iraku nadomestili z mirovnimi silami OZN, zlasti, ker so vse stranke, ki sodelujejo na volitvah, zahtevale umik tujih vojaških enot, in ker so nekatere države, ki sodelujejo vojni, že umaknile svoje vojaške enote ali so se odločile, da jih še bodo, ob upoštevanju, da je vsako odločitev glede umika tujih vojaških sil treba sprejeti postopoma v skladu z jasnimi časovnim razporedom,
- c) omogočili oceno sodelovanja držav, ki ne sodelujejo v vojni, pri usposabljanju iraških oboroženih sil in policije;

Sreda, 6. julij 2005

17. znova opozarja, da ključni izziv obnove na institucionalni in družbeni ravni ostaja utrditev pravne države z ustanovitvijo in krepitevijo učinkovitih demokratičnih institucij, odprava virov nesporazumov med različnimi sestavnimi deli družbe, vključevanje pravila enakosti spolov pri vseh projektih, krepitev civilne družbe s podpiranjem nevladnih organizacij ter zagotovitev svobodnih medijev in resničnega spoštovanja standardov univerzalnih človekovih pravic, in zlasti pravic manjšin;
18. pozdravlja odločitev Iraka, da postane podpisnik Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča (MKK), vendar iraške oblasti znova poziva k odpravi smrtne kazni, zagotovitvi ustreznih razmer za zapornike in ustanovitvi učinkovitega sodnega aparata za bolj proti nekaznovanosti s kazenskim preganjanjem zločincem; opozarja, da morajo te ukrepe spremljati usklajene politike na ekonomskem, socialnem in kulturnem področju; ter da je treba te ukrepe kratkoročno in srednjeročno dopolniti z načrtom nujne pomoči, ker je velik delež iraškega prebivalstva resno osiromašen in so zato potrebni mednarodni ukrepi pomoči;
19. meni, da je potrebno ustanoviti neodvisno komisijo pod vodstvom OZN in ki bi jo sestavljali ugledni Iračani ter mednarodni pravniki, z namenom priprave predlogov za oblikovanje celovitih programov, s katerimi bi v Iraku na področju kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščine ter hujših kaznivih dejanj, ki so se zgodila v preteklosti, zagotovili pravico; s tem v zvezi poudarja potrebo po zagotavljanju pravice do pravičnega in nepristranskega sojenja voditeljem prejšnjega režima ter po odpravi smrtne kazni;
20. poudarja, da se ženske v Iraku še naprej soočajo z različnimi oblikami diskriminacije v zakonodaji in pravni praksi; zlasti od iraških oblasti zahteva, da odpravijo uboje iz časti ter zagotovijo, da se te zločine preganja in kaznuje na enak način kot druge uboje; v zvezi s tem iraške oblasti poziva k pregledu vse zakonodaje, ki diskriminira ženske, vključno s kazenskim zakonikom in zakonom o osebnem statusu, ter k umiku vseh pridržkov h Konvenciji OZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW); meni, da je treba sprejeti posebne ukrepe za spodbujanje enakosti žensk z zagotovitvijo enakega dostopa do gospodarskih in socialnih pravic, vključno z izobraževanjem, zaposlitvenimi in zdravstvenimi storitvami, ter tudi prostim gibanjem in političnim sodelovanjem;
21. zahteva spoštovanje in zaščito temeljnih pravic največje iraške skupine notranje razseljenih oseb, močvirskih Arabcev, katerih obravnavanje s strani režima Sadama Huseina je bilo izjemno brutalno in tragično; močno spodbuja iskanje dolgoročne rešitve vprašanja notranje razseljenih oseb v južnem Iraku, vključno s pravico do vrnitve na zemljo, ki so jo močvirski Arabci obdelovali, in vodo, v kateri so ribarili več kot 5 000 let; v tem smislu v novem Iraku podpira razvoj politike človekovih pravic, katere osrednja naloga je vračanje premoženja, ki ga je nezakonito ukradel prejšnji režim;
22. poudarja pomembnost varovanja arheoloških območij države, kakršno je starodavno mesto Babilon in poziva Svet in Komisijo, da podpreta UNESCO pri financiranju projektov prenove kot del obnove države;
23. pozdravlja skupne ukrepe SZVP glede integrirane misije EU na področju pravne države v Iraku in zagovarja nadaljnje ukrepe, ki so financirani iz proračuna Skupnosti in ki pri izvedbi vključujejo različne institucije EU;
24. vztraja pri potrebi, da je treba ponovno oživiti čezatlantsko partnerstvo z izmenjavo bremen in odgovornosti v okviru učinkovitega multilateralizma, ki prav tako vključuje muslimanske in sosednje države; v tem oziru poziva k ustanovitvi mirovne misije pod vodstvom OZN;
25. podarja potrebo po vpletenosti iraških sosed v procesu rekonstrukcije; institucionalizirano sodelovanje vidi kot koristen forum za razpravljanje in usklajevanje zadev skupnega interesa, na primer varnost na mejah, terorizem, trgovina z orožjem in drogami ter organiziran kriminal; ob tem je prepričan, da bi tak forum lahko tudi postopno razvil mehanizem za vzpostavljanje zaupanja in sodelovanje na področju varnosti v regiji;
26. priznava in podpira izkušnje tistih gospodarskih partnerjev iz sedanjih držav EU, ki so v predvojnem Iraku učinkovito delovali kot vlagatelji in izvajalci storitev;

Sreda, 6. julij 2005

Specifičnost in ukrepi EU in EP

27. politiko EU do Iraka vidi v širšem kontekstu strateškega partnerstva EU za Sredozemlje in Srednji Vzhod ter izraža željo, da EU v srednjeročnem obdobju razvije obsežno regionalno strategijo za nesredozemske države na Srednjem Vzhodu;

28. poudarja, da mora EU spodbujati regionalno sodelovanje in poziva Irak k sodelovanju v Strateškem partnerstvu EU za Sredozemlje in Srednji Vzhod ter poudarja, da bo postopna vzpostavitev regionalnega gospodarskega sodelovanja predstavljala prvi pomemben korak v smeri zmanjševanja napetosti in bo omogočila postopen razvoj političnega sodelovanja na področju varnosti;

29. poudarja pomembno vlogo, ki jo lahko imajo iraške sosednje države v procesu zagotavljanja miru, ohranjanju enotnosti v tej državi in pospeševanju demokratičnega procesa; poziva EU in države članice, v okviru njihovih zunanjih odnosov, da spodbujajo iraške sosedne pri uspešnem opravljanju te vloge, in da v povezavi s tem podpre njihova prizadevanja;

30. opozarja, da mora evropska politika pomoči in obnove popraviti preteklo škodo in omogočiti boljše razumevanje iraške družbene dinamike in stvarnosti ob pomoči civilne družbe in nevladnih organizacij; poudarja, da morajo prihodnje politične institucije v Iraku izražati predvsem voljo Iračanov in ohraniti državno enotnost ob spodbujanju vzpostavitve geografsko decentralizirane vlade, udeležbenega političnega sistema in zvezne države, ki upošteva raznolikosti države, zagotavlja enakomerno zastopanost vseh socialnih in etničnih skupin ter zagotoviti zastopanost žensk ter njihovo dejansko in dejavno delovanje v političnem in obnovitvenem procesu, ne da bi jih diskriminirali na kakršen koli način;

31. odobrava nastanek socialno-tržnega gospodarstva, ki malim in srednje velikim podjetjem nudi potrebne priložnosti za uspeh; meni da sta pomoč EU za spodbujanje demokracije in vladavina prava enakega pomena;

32. podpira začetek pristopnih pogajanj s STO kot ključni korak za reintegracijo Iraka v mednarodno gospodarstvo; vendar meni, da je v Iraku potrebno ustanoviti primerne in zakonite institucije, ki naj omogočajo njegovim predstavnikom, da se pogajajo o pogojih pristopa, ter spodbuja neprekinjeno podporo EU pri vzpodbujanju iraške zavezanosti in aktivnega sodelovanja pri mednarodnih organizacijah, konvencijah ter pogodbah, kot so UNCTAD, UNDP, UNEP, ILO, Kjotski protokol in Konvencija o biotski raznovrstnosti;

33. vztraja pri dejstvu, da pomembni prispevek EU k obnovi Iraka ne sme biti na škodo pomoči drugim državam ali regijam; poudarja, da mora Komisija zagotoviti popolne, redne in pregledne podatke o dejanskih izdatkih in izvajanju pomoči EU, vključno s sredstvi, ki bodo posredno nakazana preko drugih organizacij, kot je Mednarodni sklad za obnovo Iraka;

34. je začuden, da so navkljub njegovi resoluciji z dne 16. septembra 2004 o razmerah v Iraku⁽¹⁾ sredstva, namenjena za obnovo, delno upravljana s strani sklada Svetovne banke in ne v celoti s strani Združenih narodov; zaskrbljen je nad dejstvom, da je do danes sklad Svetovne banke uporabil zgolj majhen del dodeljenih sredstev; vztraja, da proračun Unije za leto 2006 upošteva zmožnost absorpcije sredstev s strani Iraka in priporoča, gleda na široko razširjeno korupcijo, ki obstaja v tej državi, neodvisno revizijo uporabe teh sredstev;

35. pozdravlja poudarek Komisije na odpisu dolga in podpira dogovorjeno strategijo, ki je novembra 2004 privedla do sporazuma Pariškega kluba o zagotovitvi 80 % odstotnega zmanjšanja iraškega dolga v treh fazah;

36. ugotavlja, da imata glede na velikost države in zgodovinske ter geografske vezi EU in Irak skupne trge blaga in storitev, zato podpira prizadevanja za izboljševanje usklajevanja gospodarskih predpisov med EU in Irakom ter vzpostavitev političnega in gospodarskega dialoga, ki bi odražal skupni interes za resnično partnerstvo;

⁽¹⁾ UL C 140 E, 9.6.2005, str. 157.

Sreda, 6. julij 2005

37. spodbuja neprekinjeno podporo EU, namenjeno izgradnji zmogljivosti upravnih in gospodarskih institucij, zlasti pri obnovi institucionalnega okvira, zlasti kar zadeva ustanovitev neodvisne centralne banke, trdne valute ter davčnega in proračunskega organa, ter svobodnega razvoja finančnih trgov in zasebnega sektorja na takšen način, da bo možno spodbujanje reforme gospodarskega trga ter neposrednih tujih naložb;
38. ugotavlja, da je Irak uporabnik sistema splošnih preferencialov (GSP) Evropske skupnosti ter spodbuja posebno upravno sodelovanje z namenom, da bi trgovinski preferenciali GSP lahko bili učinkovito uporabljeni v Iraku takoj, ko bodo okoliščine dopuščale;
39. poudarja, da je eden od bistvenih pogojev za obnovo in razvoj iraškega gospodarstva dejstvo, da Iračani izvajajo polno oblast in popolni nadzor nad naravnimi viri države in način uporabe prihodkov od prodaje nafte, ki zagotavlja njihovo ponovno investiranje v Irak;
40. poudarja, da je, glede na možnost pomembnega prispevka Iraka k varnosti preskrbe z energijo Unije ter potenciala skupnih koristi EU in Iraka zaradi povečane iraške proizvodnje nafte in naravnega plina, enakost pogojev za naložbe in zblíževanja predpisov na področju energije so pomembni dejavniki tako za EU kot tudi za Irak;
41. poudarja, da je izrednega pomena, da je evropskim davkoplačevalcem omogočen dostop do informacij o porabljenih zneskih in projektih, ki jih EU izvaja v Iraku, zato poziva Komisijo, da vzpostavi strategijo obveščanja v evropskih medijih in spletni portal Komisije za sodelovanje EuropeAid ter tako zagotovi ustrezne informacije o razvojnih ukrepih v Iraku ter poveča preglednost;
42. zahteva, da so vsi projekti humanitarne pomoči in obnove skrbno načrtovani, pregledni, medsebojno povezani in vključujejo večje usklajevanje in sodelovanje z mednarodnimi donatorji, hkrati pa je treba zagotoviti, da so izpolnjeni vsi potrebni pogoji za zaščito humanitarnih delavcev;
43. poudarja, da se mora proces rekonstrukcije izvajati na nevtralen način in da morajo biti projekti za rekonstrukcijo nadzorovani s strani iraške začasne in suverene oblasti;
44. poudarja potrebo po osredotočanju zlasti na najbolj ranljive skupine prebivalstva, zlasti otroke, starejše in invalide, da se zagotovi najboljša zdravstvena oskrba in storitve socialnega skrbstva;
45. prosijo države donatorke, da oblikujejo posebne programe na področju zdravstva, sociale in finančne pomoči, za ponovno socialno vključitev invalidnih oseb, žrtev kopenskih min in kasetnih bomb ter njihovih družin, in organizirajo učinkovita izobraževanja o nevarnosti min za prebivalstvo, še zlasti za otroke in ženske ter dejavno odstranjujejo mine in se izogibajo uporabi protipehotnih zemeljskih min;
46. meni, da je proces priprave osnutka ustave za državo in nadaljnjo vzpostavitev institucij največjega pomena; poudarja, da je za pravice žensk bistveno, da so vsebovane v novi iraški ustavi, in v zvezi s tem poziva EU, da to najodločneje podpira ob vsaki priložnosti; ponuja svoje znanje in pomoč pri pripravi osnutka iraške ustave; predlaga ponovno oživetev parlamentarne dimenzije novega Iraka s pospeševanjem dialoga med iraškim parlamentom, Evropskim parlamentom, parlamenti sosednjih držav in ameriškim kongresom v okviru razširjenega čezatlantskega zakonodajnega dialoga;
47. zahteva takojšnjo ustanovitev ad hoc parlamentarne delegacije za odnose s prehodnim iraškim parlamentom, ki se mora srednjeročno gledano preoblikovati v stalno parlamentarno delegacijo za odnose z Irakom;
48. poziva Komisijo, da sledi vzoru Sveta pri vzpostavitvi stalne prisotnosti v Iraku, ki jo je treba nujno oceniti za ter tako svojemu osebju omogočiti razmere za varno bivanje in delo;

Sreda, 6. julij 2005

49. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje vladam držav članic, Svetu, Komisiji, prehodni iraški skupščini, generalnemu sekretarju Združenih narodov, vladam držav, ki so vključene v barcelonski proces, vladi Irana in državam članic Sveta za sodelovanje v Zalivu ter vladi in kongresu Združenih držav Amerike.

P6_TA(2005)0289

Svetovni poziv proti revščini

Resolucija Evropskega parlamenta o svetovnem pozivu k ukrepom proti revščini: Izkoreninimo revščino

Evropski parlament,

- ob upoštevanju „peterice proti revščini“, oblikovane na svetovnem vrhu o ukrepih za boj proti revščini, ki je pripeljal do kampanje Svetovni poziv k ukrepanju proti revščini, nastale na pobudo predsednika Brazilije Lule na Svetovnem socialnem forumu januarja 2005,
  - ob upoštevanju Newyorške deklaracije o ukrepih za boj proti lakoti in revščini z dne 20. septembra 2004, ki jo je podpisalo 111 vlad držav, vključno z vsemi državami članicami EU,
  - ob upoštevanju razvojnih ciljev tisočletja (RCT) in prihodnjega zasedanja OZN na visoki ravni septembra 2005, ki bo obsežno pregledalo napredek pri uresničevanju RCT;
  - ob upoštevanju sporočil Komisije KOM(2005)0132, KOM(2005)0133 in KOM(2005)0134 z dne 12. aprila 2005 o pospešenem napredku pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja,
  - ob upoštevanju zasedanja Sveta za razvoj maja 2005,
  - ob upoštevanju člena 108(5) svojega Poslovnika,
- A. ker skrajna revščina prizadene več kot milijardo ljudi in ker v podsaharski Afriki v skrajni revščini živi več kot 300 milijonov ljudi, vsako leto pa jih na milijone umre zaradi pomanjkanja zdravstvene oskrbe, čiste vode, primerne bivališča in ustrezne prehrane,
- B. ker je druga polovica leta 2005 zgodovinska priložnost za EU in njene države članice, da na vrhu G8 v Gleneaglesu, na septembrski Konferenci o razvojnih ciljih tisočletja v New Yorku in na decembrski ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije (STO) v Hong Kongu dokažejo svojo vodilno vlogo pri razvojnih vprašanjih,
- C. ker bodo za doseganje RCT in v boju proti svetovni revščini morali vsi donatorji povečati količino in izboljšati kakovost pomoči, bolj pravično trgovati in odpisati nevzdržne dolgove in ker dve tretjini držav v razvoju nameni več za vračilo dolgov kot pa za osnovne socialne ukrepe,
- D. ker velik del pomoči ostaja kot „vezana pomoč“, kar pomeni, da se denar izplačuje pod pogojem, da se blago in storitve kupi od države donatorke; ker se ocenjuje, da „vezana pomoč“ poveča stroške nabave za približno 5 milijard USD,
- E. ker se je kljub povečanju priliva uradne razvojne pomoči EU, le-ta povečala večinoma zaradi operacij odpisa dolgov, ki potekajo v nasprotju s sporazumom iz Monterreya, kjer bi se morale pobude močno zadolženih revnih držav v celoti financirati z dodatnimi sredstvi,
- F. ker odpis dolgov, ki ga je pred vrhom G8 napovedal g. Blair in ki zajema 2 milijardi USD letno, velja za 18 od 165 držav v razvoju in zadeva le mednarodne finančne institucije,